

Door rouw naar het randje van de waanzin gedreven

JOS VAN DER BURG

Bioscoop Eye

DRIFT

Regie Benny Vandendriessche

Met Dirk Hendrixx. Lieve Meeussen

****

Over rouwverwerking kun je aangrijpende melodrama's maken, maar ook een rauwe fysieke film als Drift. Geen stil verdriet in deze Vlaamse debuutfilm van Benny Vandendriessche, maar wanhopige lichamelijke reacties van een man op de dood van zijn geliefde (Lieve Meeussen).

Het liefst kruipt hij letterlijk onder de grond of wil hij voorgoed wegdrijven op een luchtbed in zee. Dirk Hendrixx laat met zijn ruige optreden zien dat hij geen gewone acteur is, maar een performancekunstenaar. Zijn lichaam gooit hij volledig in de strijd, die zich afspeelt in een vervallen industrieel landschap, dat zich, lezen we op de aftiteling, in Roemenië bevindt.

Zwerfhonden zijn het enige gezelschap van het door Hendrixx gespeelde personage, dat geen naam heeft. De metafoor ligt voor het oprapen: net als de honden is de man, na de dood van zijn vrouw, op drift geslagen. Zijn verdriet en wanhoop drijven hem naar de rand van krankzinnigheid en van nergens naar nergens.

De extreme uitingen van zijn pijn maken van Drift geen makkelijke film, maar de beelden van zijn wanhoop en de schaarse flashbacks van gelukkiger tijden zuigen de kijker langzaam zijn gemoedstoestand in. De flasback aan het slot, waarin de man in een oude villa met zijn geliefde een dansperformance opvoert op muziek van Dido's lament uit Purcells Dido and Aeneas ('Remember

me, but ah, forget my fate'), is ontroerend en aangrijpend.